

tisk talt brugte hele sin taletid på én lang kritik af regeringen.

Kl. 14.45

Man kan selvfølgelig sige, at det er en ærlig sag, at et oppositionsparti er kritisk over for regeringen. På den anden side må man vel egentlig også sige, at med en anledning som den her – og det er jo ikke så ofte, vi har haft lejlighed til at høre fru Helle Thorning-Schmidt på Folketingets talerstol – ville det jo være nærliggende at benytte chancen til at få præsenteret, hvad det er, Socialdemokraterne selv vil.

Det er jo ingen sag bare at kritisere andre. Det er jo en noget større opgave at få præsenteret, hvad ens eget bud på, hvad der skal ske, er. Det er jo nok så interessant, tror jeg, for dem, der ser og hører på sådan en debat, at få at vide, hvad det egentlig er, Socialdemokraterne selv vil. Og det blev vi ærlig talt ikke klogere på. Vi blev kloge på alt, hvad Socialdemokraterne er utilfredse med, men ikke på, hvad Socialdemokraterne selv vil.

En del af den kritik, som fru Helle Thorning-Schmidt kom med, gik jo netop på det her med, hvor mange penge der bliver brugt på offentlig velfærd. For fru Helle Thorning-Schmidt måtte jo trods alt erkende, at det er rigtigt, når vi siger, at der er sket en vækst i det offentlige forbrug på 35 mia. kr., siden vi trådte til som regering i 2001. Men så siger fru Helle Thorning-Schmidt: Der skulle have været brugt mange flere penge end de 35 mia. kr.

Så fru Helle Thorning-Schmidt siger: Det, der er forskellen på, hvad VK-regeringen vil, og det, vi vil, er, at der skulle have været brugt mange, mange flere penge siden 2001 end de ekstra penge, regeringen har afsat. Og jeg synes faktisk, det er tankevækkende, at fru Helle Thorning-Schmidt vælger at sætte sin kritik ind netop der. For da vi trådte til i 2001, overtog vi faktisk en økonomisk plan, som den daværende socialdemokratiske regering havde lagt frem; en økonomisk plan, der gik frem til 2010; en økonomisk plan, som sagde, at det, der var plads til af vækst i det offentlige forbrug, var 1 pct. om året frem til 2005 og derefter 0,5 pct. om året. Det var den plan, vi overtog.

Hvordan er det så gået? Har vi kunnet overholde det? For vi sagde: Vi synes, det er en god plan; vi prøver at køre efter den. Har vi så kunnet det? Ja, vi har gjort vores bedste, men jeg må jo sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at selv om Socialdemokratiet havde overladt os – om jeg så

må sige – en økonomisk plan, der sagde, at vi kun måtte lade det offentlige forbrug vokse med 1 pct. om året og fra 2006 kun 0,5 pct. om året, så er det offentlige forbrug under denne regering faktisk vokset med mere.

Så det er jo interessant, at fru Helle Thorning-Schmidt kritiserer, at vi ikke har brugt penge nok, i betragtning af at det er sådan, at skulle vi have fulgt den socialdemokratiske plan, skulle vi have brugt færre penge. Det er jo kendsgerningen. Den socialdemokratiske plan lagde op til færre penge til offentligt forbrug end dem, vi rent faktisk har brugt.

Altså, det er jo gennemført utroværdigt at stå og kritisere os for kun at have brugt 35 mia. kr., når de 35 mia. kr. er væsentlig mere end det, den socialdemokratiske plan selv indeholdt. Og det er derfor, jeg synes, at fru Helle Thorning-Schmidt måske havde været bedre tjent med at koncentrere sig om at fortælle, hvad Socialdemokratiet vil, frem for bare at kritisere os, for det har ramt fru Helle Thorning-Schmidt selv, at fru Helle Thorning-Schmidt kritiserer, at vi ikke bruger penge nok, når vi altså har brugt væsentlig mere end det, Socialdemokratiet havde lagt op til.

Det hele munder ud i en virkelig slingrekurs og uklarhed fra Socialdemokratiets side, når det gælder skattepolitikken, for det er jo helt klart, at skulle man så følge det overbud, som fru Helle Thorning-Schmidt i dag har præsenteret, ville det jo føre til gigantiske skattestigninger i det danske samfund. Det siger sig selv.

Men slingrekursen og uklarheden er jo blevet endnu tydeligere af, at fru Lotte Bundsgaard for ikke så lang tid siden var meget, meget åbenmundet om, hvad der egentlig lå bag den socialdemokratiske skattepolitik. For det er jo nok ikke forbigået nogens opmærksomhed, at Socialdemokraterne har haft travlt med i hvert fald at sige, at de sluttede sig til regeringens skattestop.

Vi har jo nok hele tiden haft på fornemmelsen, at det først og fremmest var, fordi Socialdemokraterne havde fornemmet, at langt ind i socialdemokratiske kredse er skattestoppet virkelig populært, fordi det jo beskytter almindelige mennesker mod at få ødelagt deres lønfremgang af pludselige stigninger i grønne afgifter og højere bidrag til det ene og det andet og det tredje, som jo var det sædvanlige i 1990'erne, da Socialdemokraterne havde ansvaret. Så derfor er skattestoppet vældig populært.

Kl. 14.50